

DECYZJA O ŚRODOWISKOWYCH UWARUNKOWANIACH

Burmistrz Miasta i Gminy Września na podstawie art. 71, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 84 oraz art. 85 ust. 1 i 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247) w związku z §3 ust. 1 pkt 31 i 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735)

orzeka

brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla inwestycji polegającej na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na części działki o nr geod. 39/18, obręb Chocicza Mała oraz określa następujące warunki i wymagania dotyczące realizacji przedsięwzięcia:

- 1. Zastosować dwupłaszczowy naziemny zbiornik magazynowy gazu o pojemności netto do 60 m³ (±5%).**
- 2. Zastosować rurociągi wykonane ze stali nierdzewnej.**
- 3. Rurociągi zabezpieczyć przed nadmiernym wzrostem ciśnienia.**
- 4. Przeladunek gazu do zbiorników magazynowych realizować w sposób hermetyczny.**
- 5. Teren planowanego przedsięwzięcia na etapie budowy należy wyposażyć w sorbenty, właściwe w zakresie rodzaju i ilości do potencjalnego zagrożenia, mogącego wystąpić w następstwie sytuacji awaryjnych.**
- 6. Do prac budowlanych należy dopuszczać tylko sprzęt sprawny technicznie – bez wycieków paliw i olejów.**
- 7. W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić stały monitoring stanu technicznego sprzętu oraz przypadków wystąpienia zanieczyszczenia gruntu i wody, neutralizując ewentualne zagrożenia dla środowiska gruntowo-wodnego.**
- 8. W przypadku zanieczyszczenia gruntu substancjami ropopochodnym, grunt ten należy niezwłocznie wybrać i przekazać upoważnionym do neutralizacji podmiotom.**
- 9. Okresowe bazy sprzętowe dla planowanej budowy należy zlokalizować w odległości minimum 25 m od rowu melioracyjnego.**

Inwestor: vidaXL International Sp. z o.o., ul. Towarowa 28, 00-839 Warszawa.

Załącznikiem do niniejszej Decyzji jest charakterystyka przedsięwzięcia.

Uzasadnienie

W dniu 18.03.2021 r. zostało wszczęte postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na części działki o nr geod. 39/18, obręb Chocicza Mała.

Teren planowanej inwestycji jest objęty zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą nr XXXIII/403/2014 Rady Miejskiej we Wrześni z dnia 10.06.2014 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w miejscowościach Chocicza Wielka, Chocicza Mała, Białężyce, Grzymysławice. Zgodnie z zapisami planu rozpatrywany obszar oznaczony jest jako PU – tereny produkcyjno-usługowe.

Na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 247), zwanej dalej ustawą oś stwierdzono, że organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest Burmistrz Miasta i Gminy Września.

Złożony wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach był niekompletny i wymagał dodatkowych wyjaśnień w związku z powyższym tut. Organ zgodnie z art. 64 §2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735), pismem z dnia 23.03.2021 r. wezwał do złożenia wyjaśnień. W odpowiedzi na powyższe pismem z dnia 13.04.2021 r. Inwestor przesłał uzupełnienia do tut. Organu, czyniąc zadość wezwaniu.

W toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, Burmistrz Miasta i Gminy Września zawiadomił strony o wszczęciu postępowania, informując o możliwości zapoznania się osobiście lub przez pełnomocnika z aktami sprawy. Żadna ze stron postępowania nie wniosła wniosków ani uwag do sprawy.

Zgodnie z §3 ust. 1 pkt 31 i 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), przedsięwzięcie polegające na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na części działki o nr geod. 39/18, obręb Chocicza Mała, zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, dlatego zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 ustawy oś wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W związku z powyższym, na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 1, 2 oraz 4 ustawy oś, wystąpiono do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego we Wrześni oraz do Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole o wydanie opinii w sprawie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w opinii nr WOO-IV.4220.645.2021.AK.2 z dnia 19.05.2021 r. stwierdził, że nie ma potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazał konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych warunków. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny we Wrześni w opinii sanitarnej nr ON.NS.9011.197.2021 z dnia 27.04.2021 r. uznał, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest wymagane. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole w opinii nr PO.ZZŚ.3.435.149.2021.PP z dnia 30.04.2021 r. nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia

oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz wskazał konieczność uwzględnienia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określonych warunków.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 1, 2 i 3 ustawy ooś szczegółowo przeanalizowano kryteria związane z kwalifikowaniem przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko tj.:

1. rodzaj i charakterystykę przedsięwzięcia,
2. usytuowanie przedsięwzięcia - ze zwróceniem uwagi na możliwe zagrożenie środowiska – zwłaszcza przy istniejącym użytkowaniu terenu, zdolność samooczyszczania się środowiska i odnawianie się zasobów naturalnych, walory przyrodnicze i krajobrazowe oraz uwarunkowania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
3. rodzaj, cechy i skalę możliwego oddziaływania rozważanego w odniesieniu do uwarunkowań wymienionych w pkt 1 i 2.

Biorąc pod uwagę opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich i uwzględniając łącznie uwarunkowania określone w art. 63 ust. 1 ustawy ooś, Burmistrz Miasta i Gminy Września uznał, że po zrealizowaniu przez Inwestora wszystkich warunków zawartych w przedłożonych dokumentach oraz w niniejszej decyzji, planowane przedsięwzięcie będzie zgodne z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska.

Zgodnie z art. 84 ust. 1 ustawy ooś w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach właściwy organ stwierdza brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Decyzja ta wydawana jest po uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy ooś.

Uwzględniając fakt, że w toku prowadzonego postępowania odstąpiono od obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, tutejszy organ, zgodnie z art. 84 ww. ustawy stwierdził w niniejszej decyzji brak obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. a, a także pkt 3 lit. a, c, d oraz e ustawy ooś na podstawie karty informacyjnej przedsięwzięcia, zwanej dalej k.i.p. ustalono, że planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 39/18 obręb Chocicza Mała, gmina Września. Z dokumentacji i ogólnodostępnych map wynika, że otoczenie terenu przeznaczonego pod przedsięwzięcie stanowią:

- od strony północnej oraz północno-wschodniej – tereny produkcyjno-usługowe,
- od strony północno-zachodniej – tereny zieleni oraz tereny usług w zieleni wraz z drogami wewnętrznymi i terenami produkcyjno-usługowymi oraz linia elektroenergetyczna,
- od strony wschodniej, południowo-wschodniej, południowej i południowo-zachodniej – tereny produkcyjno-usługowe.

Z dokumentacji wynika, że planowana stacja regazyfikacji zostanie zlokalizowana na jednej z działek przeznaczonych pod budowę centrum magazynowo-logistycznego wraz z infrastrukturą towarzyszącą, którego realizacja już się rozpoczęła (na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Września o środowiskowych uwarunkowaniach z 1.09.2020 r., znak: WGA.6220.34.2020). Analiza k.i.p. wykazała, że planowana stacja realizowana jest z uwagi na brak istniejącej w pobliżu centrum, o którym wyżej mowa, sieci gazowej, z której możliwe byłoby pobieranie gazu na cele wytwarzania ciepła na potrzeby centrum. Zatem do czasu podłączenia centrum do lokalnej sieci gazowej zaopatrzenie go w gaz będzie realizowane za pośrednictwem będącej przedmiotem rozpatrywanego wniosku stacji

regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG. Na podstawie treści k.i.p. ustalono, że w skład planowanej stacji będą wchodziły:

- naziemny dwupłaszczowy zbiornik do magazynowania skroplonego gazu ziemnego (o pojemności netto do 60 m³ ±5%) wraz z parownicą odbudowy ciśnienia,
- układy parownic produktowych atmosferycznych (3 układy po 2 sztuki) o wydajności do 1.200 Nm³/h każdy,
- stacja redukcyjno-pomiarowa podwyższonego średniego ciśnienia (powyżej 0,5 MPa) o wydajności 1.200 Nm³/h wyposażona w filtropodgrzewacz gazowy, układ pomiarowy, dwa ciągi redukcyjne, nawalnię kontaktową THT i kotłownię gazową,
- instalacje technologiczne podwyższonego średniego ciśnienia (powyżej 0,5 MPa) i średniego ciśnienia (do 0,5 MPa), tj. rurociągi fazy ciekłej i fazy gazowej gazu ziemnego wraz z armaturą zabezpieczającą i odcinającą,
- stacja redukcyjno-pomiarowa średniego ciśnienia (do 0,5 MPa),
- instalacje aparatury kontrolno-pomiarowej i automatyki (AKPiA) oraz pneumatyki,
- instalacja elektryczna, odgromowa i uziemiająca,
- oświetlenie oraz system telemetrii,
- infrastruktura towarzysząca.

W k.i.p. podano, że planowany zbiornik na gaz będzie zbiornikiem kriogenicznym, składającym się ze zbiornika wewnętrznego ze stali nierdzewnej i zbiornika zewnętrznego ze stali kotłowej. Zbiornik wewnętrzny będzie zawieszony w zbiorniku zewnętrznym za pomocą specjalnych cięgien. Zarówno armaturą, jak i sam zbiornik zabezpieczone będą przed wzrostem ciśnienia zaworami bezpieczeństwa. Ponadto zbiornik będzie wyposażony w rurociągi technologiczne umożliwiające prowadzenie procesów technologicznych oraz w manometr i poziomowskaz, służące do monitorowania poziomu LNG oraz ciśnienia panującego w zbiorniku. Analiza dokumentacji wykazała, że regazyfikacja gazu skroplonego LNG stanowi powszechnie wykorzystywaną technologię służącą do zamiany skroplonego gazu ziemnego wysokometanowego magazynowanego w zbiornikach w stan gazowy. Stacje LNG stanowią alternatywne źródło gazu ziemnego wykorzystywanego do celów grzewczych i technologicznych dla obiektów realizowanych na terenach niezgazyfikowanych lub dla których gazyfikacja planowana jest w przyszłości. Na podstawie treści k.i.p. ustalono, że do zmiany stanu skupienia gazu z ciekłego na gazowy zastosowane zostaną parownice atmosferyczne, gdzie skroplony gaz ziemny będzie odparowywany (zgazowywany). Każda parownica będzie się składała z zamkniętego rurociągu wyposażonego w radiatory, służące do pobierania ciepła z otoczenia zewnętrznego przekazywanego do przepływającego wewnątrz skroplonego gazu w celu jego zamiany na fazę gazową i przekazania go w kierunku stacji redukcyjno-pomiarowej i dalej do instalacji gazowej podmiotu korzystającego z gazu. Parownice atmosferyczne wykonane zostaną ze stopów aluminiowych, tj. materiału o wysokim współczynniku przewodzenia ciepła. W celu umożliwienia sterowania przepływem gazu rurociągi technologiczne wyposażone będą w zawory sterowane automatycznie oraz ręcznie. Wszystkie rurociągi wykonane będą ze stali nierdzewnej, dla której udarność jest określana dla temperatury - 196° C, posiadającej parametry gwarantujące bezpieczną pracę rurociągów w ww. temperaturze. Rurociągi będą ponadto zabezpieczone przed nadmiernym wzrostem ciśnienia, co może nastąpić na odcinku ograniczonym zaworami odcinającymi i zaworami bezpieczeństwa. Powyższe rozwiązania zostały uwzględnione jako warunki w niniejszej decyzji. W celu ustabilizowania parametrów gaz z parownic będzie transportowany rurociągiem stalowym średniego podwyższonego ciśnienia do układu redukcyjnego. Tam odpowiednie urządzenia (filtr, reduktor) ustabilizują jego kluczowe parametry. W związku z faktem, że gaz ziemny jest gazem bezbarwnym i bezwonny, w instalacji projektuje się nawalnię, w której do strumienia gazu będzie

dotychczasowy związek THT (tetrahydrotiofen), którego zadaniem jest nadanie charakterystycznego zapachu dla gazu.

Odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o oś stwierdzono, że na etapie realizacji przedsięwzięcia może nastąpić niewielka emisja substancji do powietrza (faza prowadzenia prac budowlanych). Będzie ona związana z powstawaniem pyłów, w związku z prowadzeniem robót ziemnych. Ponadto, źródłem emisji substancji do powietrza będą także procesy spalania paliw w silnikach maszyn i urządzeń pracujących na budowie. Z uwagi jednak na fakt, że emisje te będą miały charakter miejscowy i okresowy oraz ustaną po zakończeniu prac budowlanych, należy je uznać za pomijalne. Analiza k.i.p. wykazała, że eksploatacja planowanej stacji regazyfikacji gazu nie będzie powodowała powstania na przedmiotowym terenie źródeł emisji substancji do powietrza. Gaz na teren stacji będzie dowożony w przystosowanych do tego cysternach. Zgodnie z treścią dokumentacji przeładunek gazu do zbiorników magazynowych będzie się odbywał w sposób hermetyczny, nie powodując emisji do powietrza. Zostało to uwzględnione jako warunek wpisany w niniejszej decyzji. Na podstawie zgromadzonych materiałów stwierdzono, że ze względu na rodzaj, charakter i skalę przedsięwzięcia, nie przewiduje się jego istotnego wpływu na stan jakości powietrza w rejonie zainwestowania.

Odnosząc się do kryteriów wskazanych w art. 63 ust. 1 pkt 3 lit. c, d oraz e ustalono, że chwilowe niekorzystne oddziaływanie hałasu na środowisko może wystąpić w fazie realizacji inwestycji. Będzie to jednak oddziaływanie krótkotrwałe, odwracalne i ustąpi po zakończeniu robót budowlanych. Z dokumentacji wynika, że najbliższe tereny chronione akustycznie znajdują się w odległości ok. 160 m od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Analiza k.i.p. wykazała, że planowany zbiornik magazynowy i towarzysząca mu infrastruktura nie będą stanowić źródła emisji hałasu do środowiska. Krótkotrwała emisja hałasu będzie miała miejsce wyłącznie w związku z napełnianiem zbiornika gazem (wjazd i wyjazd cysterny raz lub dwa razy w tygodniu). Ze względu na niewielką częstotliwość dostaw gazu i napełniania zbiornika emisje te nie będą uciążliwe dla otoczenia. Nie przewiduje się występowania innych uciążliwości związanych z realizacją oraz eksploatacją przedsięwzięcia. Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę i lokalizację planowanego przedsięwzięcia ustalono, że nie będzie ono powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach podlegających ochronie akustycznej, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112).

Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę i lokalizację planowanego przedsięwzięcia w odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 3 lit. f ustawy o oś, nie przewiduje się kumulowania oddziaływań planowanej inwestycji z innymi przedsięwzięciami.

Na podstawie zapisów k.i.p. ustalono, że planowane przedsięwzięcie na etapie eksploatacji nie będzie wymagało dostarczenia wody. Nie będzie również źródłem powstawania ścieków bytowych i przemysłowych. Wody opadowe i roztopowe z terenu utwardzonego stacji będą odprowadzane (po podczyszczeniu w separatorze substancji ropopochodnych) na tereny biologicznie czynne w granicach zakładu lub/i do rowu melioracyjnego WR-10. Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. f ustawy o oś ustalono, że odpady będą okresowo magazynowane w przeznaczonych na ten cel kontenerach, a następnie zostaną przekazane uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania zgodnie z przepisami szczegółowymi.

Ze względu na skalę, rodzaj i charakter przedsięwzięcia stwierdzono, że nie będzie ono negatywnie wpływać na lokalne warunki gruntowo-wodne. Na podstawie zgromadzonych materiałów stwierdzono, że przy uwzględnieniu planowanych rozwiązań technicznych i technologicznych realizacja i eksploatacja planowanego przedsięwzięcia nie

wpłyne znacząco negatywnie zarówno na stan wód powierzchniowych, jak i podziemnych. W związku z powyższym na podstawie zapisów zawartych w k.i.p., w odniesieniu do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. a, d, i ustawy ooś ustalono, że planowane przedsięwzięcie nie będzie zlokalizowane na obszarach wodno-błotnych oraz innych obszarach o płytkim zaleganiu wód podziemnych i obszarach objętych ochroną, w tym w obrębie stref ochronnych ujęć wód. Ponadto, z k.i.p. nie wynika, aby przedsięwzięcie miało zostać zrealizowane na obszarach o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe oraz archeologiczne. Nie będzie także zlokalizowane na obszarach wybrzeży i środowiska morskiego, obszarach górskich i leśnych, a także na obszarach o dużej gęstości zaludnienia. Biorąc pod uwagę przedstawione przez wnioskodawcę analizy i założenia co do funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się przekroczenia standardów jakości środowiska na przedmiotowym obszarze w związku z realizacją przedsięwzięcia.

Z uwagi na rodzaj i lokalizację planowanego przedsięwzięcia, odnosząc się do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. e ustawy ooś należy stwierdzić, że przy uwzględnieniu używanych substancji i stosowanych technologii oraz realizacji zgodnie z obowiązującymi przepisami i normami, ryzyko wystąpienia katastrofy budowlanej będzie ograniczone. Zakład nie zalicza się do kategorii zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnych awarii przemysłowych, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Rozwoju z 29 stycznia 2016 r. w sprawie rodzajów i ilości znajdujących się w zakładzie substancji niebezpiecznych, decydujących o zaliczeniu zakładu do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 138). Ze względu na położenie geograficzne przedsięwzięcie nie jest zagrożone ryzykiem katastrofy naturalnej, w szczególności w wyniku wystąpienia: trzęsień ziemi, powodzi czy osuwisk. Przedsięwzięcie będzie zaadaptowane do zmieniających się warunków klimatycznych i możliwych zdarzeń ekstremalnych poprzez zastosowane rozwiązania konstrukcyjno-budowlane. Uwzględniając rodzaj i skalę przedsięwzięcia, a także przyjęte przez podmiot planujący realizację przedsięwzięcia rozwiązania techniczne i technologiczne należy stwierdzić, że nie przyczyni się ono w sposób znaczący do zwiększenia emisji zanieczyszczeń do powietrza i nie wpłynie znacząco na zmiany klimatu na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji.

Biorąc pod uwagę rodzaj, skalę i lokalizację przedmiotowego przedsięwzięcia oraz przeprowadzoną analizę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w odniesieniu do zapisów art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 3 lit. f ustawy ooś, nie przewiduje się powiązań, ani kumulowania oddziaływań planowanej inwestycji z innymi przedsięwzięciami.

Uwzględniając kryteria, o których mowa w art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy ooś należy stwierdzić, iż eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie się wiązała z nadmiernym wykorzystaniem zasobów naturalnych. W wyniku realizacji i eksploatacji inwestycji nie będzie dochodzić do znaczącego negatywnego wpływu na bioróżnorodność.

Odnosząc się do art. 63 ust. 1 pkt 2 lit. e ustawy ooś na podstawie zgromadzonych materiałów stwierdzono, że teren przeznaczony pod planowane przedsięwzięcie zlokalizowany jest poza obszarami chronionymi na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, ze zm.). Najbliżej położonym obszarem Natura 2000 jest obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Grądy w Czerniejewie PLH300049, oddalony o 6,9 km od miejsca realizacji przedsięwzięcia. Mając na względzie lokalizację planowanego przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, na gruncie ornym oraz brak konieczności wycinki drzew i krzewów, nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko przyrodnicze, w tym na różnorodność biologiczną, rozumianą jako liczebność i kondycję populacji występujących gatunków, w szczególności chronionych, rzadkich lub ginących gatunków roślin, zwierząt

i grzybów. Realizacja przedsięwzięcia nie wpłynie także na obszary chronione, a w szczególności na siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska, dla których ochrony zostały wyznaczone obszary Natura 2000, a także nie spowoduje pogorszenia integralności poszczególnych obszarów Natura 2000 lub ich powiązań z innymi obszarami. Ponadto przedsięwzięcie nie spowoduje utraty i fragmentacji siedlisk oraz nie wpłynie na korytarze ekologiczne i funkcję ekosystemu.

Zgodnie z art. 63 ust. 1 pkt 3 ustawy o oś przeanalizowano zasięg, wielkość i złożoność oddziaływania, jego prawdopodobieństwo, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oraz możliwość powiązania z innymi przedsięwzięciami i ustalono, że realizacja planowanego przedsięwzięcia nie pociągnie za sobą zagrożeń dla środowiska. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie będzie transgranicznie oddziaływać na środowisko.

Z uwagi na charakter i stopień złożoności oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz brak znacząco negatywnego wpływu na obszary wymagające specjalnej ochrony ze względu na występowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt, ich siedlisk lub siedlisk przyrodniczych objętych ochroną, dla przedmiotowego przedsięwzięcia w toku postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, nie stwierdzono potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko oraz sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, organ spełniając wymóg art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r., poz. 735), poinformował strony postępowania o możliwości zapoznania się z zebranymi w toku postępowania materiałami dla ww. przedsięwzięcia, a w szczególności z uzupełnieniami, oraz o możliwości wypowiedzenia się co do złożonych materiałów w terminie 3 dni od dnia doręczenia wskazanej informacji. W wyznaczonym terminie żadna ze stron postępowania nie wniosła uwag ani wniosków.

Po przeanalizowaniu i uwzględnieniu łącznie uwarunkowań z art. 63 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, dokonaniu pełnej analizy zgromadzonego materiału dowodowego (w tym załączonej karty informacyjnej przedsięwzięcia), biorąc pod uwagę powołane opinie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego oraz Dyrektora Zarządu Zlewni Wód Polskich, nie znaleziono podstaw do stwierdzenia potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu za pośrednictwem Burmistrza Miasta i Gminy Września w terminie 14 dni od daty jej otrzymania. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania. Z dniem doręczenia Burmistrzowi Miasta i Gminy Września oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Otrzymują:

1. Vidaxl International Sp. z o.o.
ul. Towarowa 28
00-839 Warszawa
repr. Katarzyna Kufel
Tacakiewicz Sp. z o.o. Ferma Kresek Sp. k.
ul. Jeleniogórska 18 B
60-179 Poznań
2. Strony postępowania wg rozdzielnika sprawy
3. WGA a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu
ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79
60-529 Poznań
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny
ul. Słowackiego 2
62-300 Września
3. Dyrektor Zarządu Zlewni Wód Polskich w Kole
ul. Prusa 3
62-600 Koło

Do wiadomości /ostateczna decyzja/:

1. Starostwo Powiatowe
ul. Chopina 10
62-300 Września

Sprawę prowadzi:

*Aneta Szymkowiak
pokój nr 22, tel. 61 640 40 34*

Załącznik do decyzji nr WGA.6220.18.2021 z 1 czerwca 2021 r.

Charakterystyka planowanego przedsięwzięcia polegającego na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na części działki o nr geod. 39/18, obręb Chocicza Mała.

Planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG wraz z infrastrukturą towarzyszącą na działce nr ewid. 39/18 obręb Chocicza Mała gmina Września. Z dokumentacji i ogólnodostępnych map wynika, że otoczenie terenu przeznaczonego pod przedsięwzięcie stanowią:

- od strony północnej oraz północno-wschodniej – tereny produkcyjno-usługowe,
- od strony północno-zachodniej – tereny zieleni oraz tereny usług w zieleni wraz z drogami wewnętrznymi i terenami produkcyjno-usługowymi oraz linia elektroenergetyczna,
- od strony wschodniej, południowo-wschodniej, południowej i południowo-zachodniej – tereny produkcyjno-usługowe.

Z dokumentacji wynika, że planowana stacja regazyfikacji zostanie zlokalizowana na jednej z działek przeznaczonych pod budowę centrum magazynowo-logistycznego wraz z infrastrukturą towarzyszącą, którego realizacja już się rozpoczęła (na podstawie decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Września o środowiskowych uwarunkowaniach z 1.09.2020 r., znak: WGA.6220.34.2020). Analiza k.i.p. wykazała, że planowana stacja realizowana jest z uwagi na brak istniejącej w pobliżu centrum, o którym wyżej mowa, sieci gazowej, z której możliwe byłoby pobieranie gazu na cele wytwarzania ciepła na potrzeby centrum. Zatem do czasu podłączenia centrum do lokalnej sieci gazowej zaopatrzenie go w gaz będzie realizowane za pośrednictwem będącej przedmiotem rozpatrywanego wniosku stacji regazyfikacji skroplonego gazu ziemnego LNG. Na podstawie treści k.i.p. ustalono, że w skład planowanej stacji będą wchodziły:

- naziemny dwupłaszczowy zbiornik do magazynowania skroplonego gazu ziemnego (o pojemności netto do $60 \text{ m}^3 \pm 5\%$) wraz z parownicą odbudowy ciśnienia,
- układy parownic produktowych atmosferycznych (3 układy po 2 sztuki) o wydajności do $1.200 \text{ Nm}^3/\text{h}$ każdy,
- stacja redukcyjno-pomiarowa podwyższonego średniego ciśnienia (powyżej $0,5 \text{ MPa}$) o wydajności $1.200 \text{ Nm}^3/\text{h}$ wyposażona w filtropodgrzewacz gazowy, układ pomiarowy, dwa ciągi redukcyjne, nawianialnię kontaktową THT i kotłownię gazową,
- instalacje technologiczne podwyższonego średniego ciśnienia (powyżej $0,5 \text{ MPa}$) i średniego ciśnienia (do $0,5 \text{ MPa}$), tj. rurociągi fazy ciekłej i fazy gazowej gazu ziemnego wraz z armaturą zabezpieczającą i odcinającą,
- stacja redukcyjno-pomiarowa średniego ciśnienia (do $0,5 \text{ MPa}$),
- instalacje aparatury kontrolno-pomiarowej i automatyki (AKPiA) oraz pneumatyki,
- instalacja elektryczna, odgromowa i uziemiająca,
- oświetlenie oraz system telemetrii,
- infrastruktura towarzysząca.

W k.i.p. podano, że planowany zbiornik na gaz będzie zbiornikiem kriogenicznym, składającym się ze zbiornika wewnętrznego ze stali nierdzewnej i zbiornika zewnętrznego ze stali kotłowej. Zbiornik wewnętrzny będzie zawieszony w zbiorniku zewnętrznym za pomocą specjalnych cięgien. Zarówno armaturą, jak i sam zbiornik zabezpieczone będą przed wzrostem ciśnienia zaworami bezpieczeństwa. Ponadto zbiornik będzie wyposażony w rurociągi technologiczne umożliwiające prowadzenie procesów technologicznych oraz w manometr i poziomowskaz, służące do monitorowania poziomu LNG oraz ciśnienia panującego

w zbiorniku. Analiza dokumentacji wykazała, że regazyfikacja gazu skroplonego LNG stanowi powszechnie wykorzystywaną technologię służącą do zamiany skroplonego gazu ziemnego wysokometanowego magazynowanego w zbiornikach w stan gazowy. Stacje LNG stanowią alternatywne źródło gazu ziemnego wykorzystywanego do celów grzewczych i technologicznych dla obiektów realizowanych na terenach niezgazyfikowanych lub dla których gazyfikacja planowana jest w przyszłości. Na podstawie treści k.i.p. ustalono, że do zmiany stanu skupienia gazu z ciekłego na gazowy zastosowane zostaną parownice atmosferyczne, gdzie skroplony gaz ziemny będzie odparowywany (zgazowywany). Każda parownica będzie się składała z zamkniętego rurociągu wyposażonego w radiatory, służące do pobierania ciepła z otoczenia zewnętrznego przekazywanego do przepływającego wewnątrz skroplonego gazu w celu jego zamiany na fazę gazową i przekazania go w kierunku stacji redukcyjno-pomiarowej i dalej do instalacji gazowej podmiotu korzystającego z gazu. Parownice atmosferyczne wykonane zostaną ze stopów aluminiowych, tj. materiału o wysokim współczynniku przewodzenia ciepła. W celu umożliwienia sterowania przepływem gazu rurociągi technologiczne wyposażone będą w zawory sterowane automatycznie oraz ręcznie. Wszystkie rurociągi wykonane będą ze stali nierdzewnej, dla której udarność jest określana dla temperatury - 196° C, posiadającej parametry gwarantujące bezpieczną pracę rurociągów w ww. temperaturze. Rurociągi będą ponadto zabezpieczone przed nadmiernym wzrostem ciśnienia, co może nastąpić na odcinku ograniczonym zaworami odcinającymi i zaworami bezpieczeństwa. Powyższe rozwiązania zostały uwzględnione jako warunki w niniejszej decyzji. W celu ustabilizowania parametrów gaz z parownic będzie transportowany rurociągiem stalowym średniego podwyższonego ciśnienia do układu redukcyjnego. Tam odpowiednie urządzenia (filtr, reduktor) ustabilizują jego kluczowe parametry. W związku z faktem, że gaz ziemny jest gazem bezbarwnym i bezwonny, w instalacji projektuje się nawianialnię, w której do strumienia gazu będzie dodawany związek THT (tetrahydrotiofen), którego zadaniem jest nadanie charakterystycznego zapachu dla gazu

Z informacji podanych przez inwestora wynika, że:

- planowana inwestycja nie wymaga utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania,
- inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na klimat akustyczny terenów chronionych przed hałasem,
- inwestycja nie stwarza zagrożenia występowania poważnych awarii,
- w fazie eksploatacji nie będzie ponadnormatywnego oddziaływania inwestycji w zakresie emisji do powietrza,
- przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko gruntowo – wodne,
- inwestycja nie będzie oddziaływać szkodliwie na obszary chronione na podstawie ustawy z dnia 16.04.2004 r. o ochronie przyrody,
- przedsięwzięcie nie stwarza możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.